

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

XII. Quod post testium renuntiationem in causa appellationis, super nouis articulis testes sunt admittendi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

confirmari: e contra proposuisti, quod post appellationem in vos sententiam excommunicationis protulisset, & ob hoc duxisti nullius momenti fuisse: adiecisti etiam tam tu, quam altera pars, quod testes fuerunt hinc inde producti, & attestations eorum receptæ. Nos autem auditis & cognitis rationibus & allegationibus vtriusque partis, & attestationsibus inspectis diligenter, cum constaret vestros testes iurasse, quod post appellationem sententia in vos lata fuisset: & testes archiepiscopi iuramento confirmassent, quod ante appellationem sententiam in vos tulerit: dicta testium benigne interpretari, ac providere volentes ne de periurii reatu notentur: quia vtrumque verum esse potuit, quod post primam appellationem & ante secundam sententia lata fuerit: de communi consilio fratrum, eandem sententiam denuntiamus & decernimus non tenere. Vt autem hic nostræ diffinitionis, &c.

Testium dicta quomodo interpretanda.

CAP. XI. *Idem Rothomagensi archiepiscopo.*

Transmissæ nobis literæ tuæ continebant, quod cum Nicolaus Sagantinus vsque ad iuuentutem puerum quemdam nutriuisset, vxore sua nondum matrimonio desponsata cum eo cohabitante, postmodum ipsam, sicut creditur, legitime desponsauit, & de ipsa filios sustulit. Quibus paternam hereditatem petentibus, prædictus iuuenis contradicit, dicens se filium & heredem, quamuis a vicinia, quæ ipsum filium eorum credebant, spurius diceretur. Prædictus vero Nicolaus & vxor eius Mathildis, præfatum iuuenem spurium suum aut legitimum filium omnino negabant, sed dicebant quod pietatis intuitu eum nutriuissent. Cum autem quæstio coram te mota est, & prædictus iuuenis pro eo quod iuri stare nolebat, vinculo excommunicationis sit adstrictus, quid de hoc agere debeas, nos consulere voluisti. Super quo ita consultationi tuæ taliter respondemus, quod in tali casu standum est verbo viri & mulieris, nisi certis indiciis & testibus prædictum iuuenem tibi constiterit eorum esse filium.

In causa filiationis cōtra communem viciniam opinionem, viri & mulieris verbo standum.

CAP. XII. *Idem Placentino episcopo.*

Fraternitatis tuæ literis nos consuluisti, vtrum noui testes super quæstione iudicata, in qua testibus renuntia-

tum

ANNO
CHRISTI
1179.

tum fore ex vtraque parte constat, sint recipiendi: & vtrum testibus in prima causa receptis, præter causam appellationis liceat aliquid noui proponere super quaestionibus iudicatis. Licet igitur nobis ex his non plene innotuerit, vtrum testes super eisdem vel nouis capitulis a partibus desiderantur induci; quia tamen iurisprudentium copiam non habebant, nos super hoc consulere voluisti: hoc tibi duximus respondendum, quod si in prædicta causa contigerit emergere capitula, super quibus aliqua partium voluerit novos testes inducere, vel per iam receptos aliquid comprobare, eos credimus super nouis dumtaxat capitulis fraternitatem tuam posse recipere, receptis prius ab ipsis secundum formam recipiendorum testium iuramentis.

CAP. XIII.

Idem Exoniensi episcopo & abbati sancti Albani.*

Innotuit nobis R. quod VV. clericus capellanum eius & alios quamplures de testibus suis iuramento adstrinxit, quod nec testimonium vel consilium vel auxilium eidem R. contra ipsum præberent. Ideo publica auctoritate vobis iniungimus, vt si testimonium illorum publicatum non est, & non est abrenuntiatum testibus, eos qui sunt iuramento adstricti, & alios, si necesse fuerit, idoneos, quos ipse in testimonium produxerit, recipere non postponatis.

Casus vbi aliquis contra iuramentum suum licite venire possit.

CAP. XIV. *Idem decano Cicestrensi.*

Literas* Exoniensis episcopi suscepimus, continentes quod cum VV. clericus ad præsentiam VVilhelmi nobilis viri accessisset, orans & supplicans, vt eum in personam eiusdem ecclesie admitteret, quidam clericus E. nomine, in eadem inuentus est ministrare, dicens se a bonæ memoriæ R. prædecessore suo legitime institutum. VV. vero obiiciebat, etiamsi facta fuit institutio, prædictum E. non posse inniti, quia capellano domini personatum renuntiavit, & sub annua pensione ab illo tamquam a persona vicariam recepit, & sic post obitum illius ecclesiam vacare asseueravit. Sed quia verisimilitudinem non habet, quod prædictus E. personatum ecclesie prælibatæ capellano

Concil. Tom. 27.

Aaaa